

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,
w dniu 24 lipca 2023 r.,
w sprawie sporu w przedmiocie właściwości miejscowej
na podstawie art. 38 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

stwierdzić swą niewłaściwość i sprawę o rozstrzygnięcie sporu co do rozpoznania wniosku B. M. o odszkodowanie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie przekazać do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu.

UZASADNIENIE

Niniejsza sprawa nie mogła być rozpoznana merytorycznie, gdyż Sąd Okręgowy w Poznaniu błędnie skierował wniosek o rozstrzygnięcie wyrażnie wyartykułowanego sporu w przedmiocie właściwości miejscowej pomiędzy Sądem Okręgowym w Poznaniu a Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie do Sądu Najwyższego.

Zgodnie z treścią art. 38 zd. I k.p.k. spór o właściwość między sądami rozstrzyga ostatecznie sąd wyższego rzędu właściwy ze względu na siedzibę sądu, który pierwszy wszczął spór. Sąd Najwyższy jest właściwy jedynie do rozstrzygnięcia sporu między sądem apelacyjnym a innym sądem powszechnym (art. 38 zd. II k.p.k.).

Sąd Najwyższy nie jest zatem właściwy do rozpoznania sporu kompetencyjnego, gdy zachodzi on między dwoma sądami okręgowymi. Sądem właściwym do rozpoznania takiej sprawy jest sąd apelacyjny – *in concreto* - w Poznaniu jako sąd wyższego rzędu właściwy ze względu na siedzibę sądu, który pierwszy wszczął spór, tj. Sąd Okręgowy w Poznaniu.

W tym stanie rzeczy, skoro jak wcześniej wskazano, zgodnie z treścią art. 38 k.p.k., właściwym do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Sąd Najwyższy przekazał ją temu Sądowi.

(A.K.)

[ł.n]